

#Biotec

La necessària comunicació de la biotecnologia

Monogràfic coordinat per Lluís Montoliu

La comunicació de la biotecnologia ha assolit un paper fonamental en els darrers anys. Els grans avenços i la rapidesa amb la qual s'implanten noves tècniques d'edició genètica desperten enormes expectatives però també generen inquietuds. La bona comunicació de l'aplicació de la biotecnologia en els diversos àmbits –mèdic, agrícola, industrial– ha d'anar acompanyada d'un diàleg constant entre els científics i la societat.

La idea d'aquest monogràfic parteix del II Congrés de l'Associació de Comunicadors de la Biotecnologia (AcB), de la qual forme part, celebrat a València fa ara un parell d'anys. Alguns dels temes que van suscitar més interès, debat i participació –com les informacions que apareixen constantment sobre CRISPR, l'experimentació animal o la importància d'entendre quina informació ens aporta una anàlisi d'ADN– han servit de base per a desenvolupar alguns dels articles del present número. Altres, com la percepció de la biotecnologia per part del públic i la importància en aquesta de les metàfores que s'empren per a explicar alguns processos biotecnològics, completen aquesta visió polièdrica sobre comunicació i biotecnologia.

Lluís Montoliu. Investigador científic del CSIC del Departament de Biologia Molecular i Celular del Centre Nacional de Biotecnologia (CNB-CSIC) i del Centre d'Investigació Biomèdica en Xarxa en Malalties Rares (CIBERER-ISCH3), Madrid (Espanya). El seu equip ha estat pioner a Espanya en l'ús de CRISPR per a investigar, per mitjà de models animals, malalties humanes rares com l'albinisme. Fundador en 2006 de la Societat Internacional de Tecnologies Transgèniques (ISTT), organització de la qual va ser president fins al 2014. Actualment presideix la Societat Europea d'Investigació en Cèl·lules Pigmentàries (ESPCR) i és membre del comitè d'ètica del CSIC i del panell d'ètica del Consell Europeu d'Investigació (ERC).

Les obres que il·lustren el present monogràfic són obra de l'artista Jorge Carla (Madrid, 1974) qui, per mitjà de les formes i taques de color, indaga i reflexiona sobre els aspectes que li semblen més suggeridors de la biotecnologia.

Jorge Carla. *Composició amb dues hèlixs verdes*, 2018. Tècnica mixta sobre paper, 43 x 50 cm.

